

รายละเอียดข้อกำหนด TOR (Term of Reference)
โครงการสนับสนุนเชื่อมโยง SMEs เข้าสู่ระบบ Supply Chain เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้
อุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างยั่งยืน

๑. หลักการและเหตุผล

การแข่งขันที่รุนแรงทางธุรกิจในปัจจุบันได้ส่งผลให้บริษัทต่างๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและเติบโตอย่างมั่นคงด้วยกลยุทธ์ต่างๆ เช่น การลดต้นทุนในการประกอบการ การผลิตสินค้าตัวใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และการเพิ่มมูลค่าสินค้าที่จะสร้างผลกำไรทางธุรกิจมากขึ้น ดังจะเห็นจากบทบาทของ SMEs ที่มีต่อระบบเศรษฐกิจในภาพรวม พบว่ามีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือ SMEs ในปีที่ผ่านมา จำนวนรวมทั้งสิ้นประมาณ ๒,๗๖๓,๙๙๗ ราย หรือคิดเป็นร้อยละ ๙๗.๑๖ ของจำนวนวิสาหกิจทั่วประเทศ สามารถสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๔.๔๕ ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และสามารถส่งออกได้ ๑.๗๖ ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๐ ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดทั้งประเทศ ส่งผลให้มีการจ้างงานในประเทศมากถึงประมาณ ๑๑ ล้านคน ทั้งนี้ผลลัพธ์ดังกล่าวเกิดจากการเชื่อมโยงกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มการผลิต การค้า และการบริการ และเป็นส่วนหนึ่งของ Global Supply Chain โดยมีภาคธุรกิจเอกชนเป็นตัวขับเคลื่อนและทำให้มีแหล่งวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง ที่สามารถป้อนให้อุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพื่อเป็นแหล่งผลิตสินค้าสำเร็จรูปหรือเพื่อทดแทนการนำเข้าได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างความเชื่อมโยง SMEs กับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในทุกๆ สาขาอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าภายในประเทศให้มากขึ้น

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักโลจิสติกส์ จึงได้จัดทำ “โครงการสนับสนุนเชื่อมโยง SMEs เข้าสู่ระบบ Supply Chain เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้อุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างยั่งยืน” โดยมุ่งหวังที่จะช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง การวางแผน และการบริหารจัดการกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการ จัดหา การแปรรูป การส่งมอบ และกิจกรรมโลจิสติกส์ต่างๆ กิจกรรม ให้เกิดการประสานงานกัน (Coordination) และการเชื่อมโยงกัน (Collaboration) ระหว่างผู้จำหน่ายวัตถุดิบ ตัวกลาง ผู้ให้บริการขนส่ง และลูกค้า โดยภายใต้การดำเนินงานของโครงการฯ ตั้งแต่ปี 2556 จนถึงปี 2558 สามารถสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยงภายในโซ่อุปทานได้ 16 โซ่อุปทาน สถานประกอบการ 96 แห่ง และลดต้นทุนรวมทั้งหมด 220 ล้านบาท ซึ่งเป็นการสร้างและพัฒนาเครือข่าย SMEs ในโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม ช่วยลดความแปรปรวน (Bullwhip Effect) ที่เกิดขึ้นได้ ทำให้กระบวนการวางแผนและการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งลดความสูญเสียไปในการบวนการทำงาน ลดเวลานำ (Leadtime) ในการผลิตและจัดส่ง ช่วยลดระดับสินค้าคงคลัง และลดระยะเวลาในการจัดส่ง จึงเป็นการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันโดยการบูรณาการกิจกรรมต่างๆ ในโซ่อุปทานได้อย่างยั่งยืน

ดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาผู้ประกอบการต่อเนื่อง ในปี 2559 กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยสำนักโลจิสติกส์ จึงได้จัดทำ “โครงการสนับสนุนเชื่อมโยง SMEs เข้าสู่ระบบ Supply Chain เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้อุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างยั่งยืน” เพื่อผลสำเร็จและประโยชน์สูงสุดของผู้ประกอบการ เกิดผลสะท้อนสู่การพัฒนากระบวนการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนของชาติได้อย่างเป็นรูปธรรม

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้มีองค์ความรู้ เครื่องมือ และเทคโนโลยีสำหรับการประกอบธุรกิจในยุคปัจจุบัน ให้สามารถวัดผลการดำเนินธุรกิจได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีผลสัมฤทธิ์

๒.๒ เพื่อพัฒนากระบวนการทางธุรกิจ ประสิทธิภาพการผลิต และผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ SMEs ในซัพพลายเชนเป้าหมายให้ได้ผลตามเกณฑ์มาตรฐานสากลและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและการเชื่อมโยง SMEs ต้นน้ำเข้าสู่ระบบซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันสู่ระดับโซ่อุปทาน

๓. ขอบเขตการดำเนินงาน/กิจกรรม

ประกอบด้วยแผนงานและขั้นตอนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

๓.๑ ศึกษาภาพรวมและจัดทำโครงสร้างซัพพลายเชนรวมทั้งลำดับขั้นตอนการพัฒนาซัพพลายเชนของ SMEs ในประเทศไทยเพื่อนำไปสู่การเสริมสร้างความเข้มแข็งและความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับสากล พร้อมทั้งเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ และคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการ ดังนี้

๑) รวบรวมข้อมูลและทำการคัดเลือกกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพในการรวมกลุ่มเพื่อพัฒนาโซ่อุปทานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายอย่างน้อย ๓ กลุ่มที่ผลิตสินค้าสำเร็จรูป อาทิ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมบรรจุภัณฑ์ อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมพลาสติก อุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร และอื่นๆ

๒) จัดทำโครงสร้างซัพพลายเชนของอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เลือกทั้ง ๓ กลุ่มให้เห็นถึงความเข้มแข็ง จุดอ่อน อุปสรรคปัญหา และโอกาสของแต่ละซัพพลายเชน (Supply Chain SWOT analysis)

๓) วิเคราะห์และศึกษาข้อมูลของกลุ่มอุตสาหกรรมเพื่อดูทิศทางและแนวโน้มการเติบโตมีผู้นำโซ่อุปทาน (Channel Master หรือ Nucleus Firm) ที่เข้มแข็ง และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมต่อประเทศ

๔) ดำเนินการรับสมัคร และคัดเลือกสถานประกอบการที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด รวมจำนวนสถานประกอบการไม่น้อยกว่า ๒๐ ราย ๔ โซ่อุปทาน

๓.๒ พัฒนาบุคลากรระดับบริหารและหัวหน้างานในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อให้ได้รับความรู้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับโลจิสติกส์และซัพพลายเชน เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม SMEs เข้าสู่ระบบซัพพลายเชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๔๐ คน รวมอย่างน้อย ๒ วัน โดยมีขั้นตอนประกอบด้วย

๑) ทำการฝึกอบรม (Training) จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ วัน เพื่อพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ทักษะ ทางด้านเทคโนโลยี การบริหารจัดการโลจิสติกส์ ตลอดจนปัจจัยและเทคนิคเพื่อความสำเร็จในการเชื่อมโยงตลอดซัพพลายเชน

๒) จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ วัน โดยส่งเสริมการทำงานเป็นทีมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติตามแนวทางการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน สามารถร่วมมือแก้ไขปัญหา และพัฒนาปรับปรุงการทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อทุกหน่วยในซัพพลายเชนได้อย่างเป็นรูปธรรม และสุดท้ายจะได้โครงสร้างซัพพลายเชน (รายผลิตภัณฑ์)

๓.๓ ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานและผลการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการในซัพพลายเชนของสถานประกอบการที่เคยเข้าร่วมโครงการฯ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จำนวน ๒๐ ราย โดยการสื่อสารทางจดหมาย อีเมล โทรศัพท์ โทรสาร หรือวิธีการอื่นๆ ที่เหมาะสม

๓.๔ วิเคราะห์และจัดทำแผนงานพร้อมตัวชี้วัดในการเสริมสร้างความเข้มแข็งร่วมกับผู้ประกอบการ SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อพัฒนากระบวนการทางธุรกิจและการผลิตในกลุ่มซัพพลายเชนให้สามารถเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างคุณค่า และยกระดับมาตรฐานกระบวนการและผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการ SMEs ในซัพพลายเชนตั้งแต่วัตถุดิบต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำที่เป็นผู้ผลิตขั้นสุดท้าย หรือสินค้าสำเร็จรูป เพื่อขยายผลและนำไปสู่แนวทางในการส่งออก โดยใช้หลักการ เช่น Market / Value Driven และแนวทางของ SCOR Model เป็นเครื่องมือหลักในการดำเนินงาน มีการดำเนินการเก็บข้อมูลและให้คำปรึกษาแนะนำในแต่ละ

สถานประกอบการรายละไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง และจัดประชุมกลุ่มเพื่อหาข้อสรุปร่วมในโซ่อุปทานแต่ละโซ่ไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง ตามขั้นตอนปฏิบัติ ดังนี้

๓.๔.๑) ศึกษากระบวนการทั้งระบบ กำหนดคอขวด (Bottle Neck) ประเด็นปรับปรุงแก้ไข และตัวชี้วัดความสำเร็จของแต่ละองค์กรในซัพพลายเชนตามศักยภาพของผู้ประกอบการรายใหญ่ที่เป็นบริษัทผู้ผลิตขั้นสุดท้ายหรือสินค้าสำเร็จรูปหรือเจ้าของแบรนด์ และเป็นผู้วางแผนการตลาดและกำหนดปริมาณการขายในภาพรวม เพื่อให้แต่ละองค์กรในซัพพลายเชนโดยเฉพาะผู้ส่งมอบหรือ SMEs ปรับเปลี่ยนกระบวนการให้มีความสอดคล้องรับกันตลอดซัพพลายเชน โดยกิจกรรมต่างๆ ประกอบด้วย

๑) กำหนดขอบเขตการวางแผนดำเนินงาน (Plan) ซึ่งครอบคลุมการกำหนดหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน โดยยึดการวางแผนตามหลักการของบริษัทผู้ผลิตขั้นสุดท้ายหรือสินค้าสำเร็จรูป

๒) กำหนดขอบเขตของกระบวนการจัดหาวัตถุดิบ สินค้า และบริการ (Source) ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบเพื่อการผลิตทั้งในรูปแบบการผลิตเพื่อจัดเก็บ การผลิตตามสั่ง และการผลิตตามการออกแบบทางวิศวกรรม ได้แก่ การจัดการการจัดส่ง การรับ การตรวจสอบ การเคลื่อนย้ายผลิตภัณฑ์ การบ่งชี้และเลือกแหล่งวัตถุดิบ

๓) กำหนดขอบเขตของกระบวนการผลิต (Make) ประกอบด้วยการผลิตเพื่อจัดเก็บ การผลิตตามสั่ง และการผลิตตามการออกแบบทางวิศวกรรม ประกอบด้วยการจัดการกิจกรรมการผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์และทดสอบบรรจุภัณฑ์

๔) กำหนดขอบเขตของการส่งมอบ (Delivery) ประกอบด้วยการจัดส่งผลิตภัณฑ์ที่มีการผลิตไว้ล่วงหน้า การผลิตตามคำสั่ง และการผลิตตามการออกแบบทางวิศวกรรม ตั้งแต่การรับคำสั่งซื้อ การจัดการคลังสินค้า การจัดส่งรวมถึงการติดตั้ง ได้แก่ กระบวนการจัดการกับคำขอจากลูกค้า เส้นทางการจัดส่ง การจัดการคลังสินค้า ตั้งแต่การรับและจ่ายสินค้า

๕) กำหนดขอบเขตของการส่งคืนสินค้าจากลูกค้า (Return) ประกอบด้วยการส่งคืนของวัตถุดิบกลับไปยังผู้จัดส่ง และการรับผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปคืนมาจากลูกค้า รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มีตำหนิ และผลิตภัณฑ์ที่เป็นวัสดุสิ้นเปลือง

๓.๔.๒) ประเมินเรื่องความสูญเสียในกระบวนการผลิตและการส่งมอบตลอดซัพพลายเชน พร้อมทั้งให้คำปรึกษาเชิงลึกเพื่อขจัดความสูญเสีย (๗ Wastes) ให้กับผู้ประกอบการ

๓.๔.๓) ส่งเสริมการใช้เครื่องมือหรือระบบที่สามารถเชื่อมโยงซัพพลายเชนทั้งภายในและภายนอก เช่น การใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (E-mail, Website, EDI, Excel) ซึ่งจะสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Sharing) และร่วมมือกัน (Collaboration) ในกลุ่มอุตสาหกรรม SMEs เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๓.๕ จัดทำคู่มือเผยแพร่ผลที่ได้จากการดำเนินการเชื่อมโยงซัพพลายเชนตามกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เล่ม

๓.๖ จัดประชุมสัมมนาเพื่อเผยแพร่ผลการดำเนินงานและรับฟังความคิดเห็น จำนวน ๑ ครั้ง โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาไม่น้อยกว่า ๘๐ ราย

๔. เป้าหมาย

๔.๑ ผู้ประกอบการในซัพพลายเชน มีข้อมูลที่ถูกต้อง ทันสมัย รวดเร็ว ซึ่งจะส่งผลต่อการวางแผนกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และลดต้นทุนในการถือครองสินค้าคงคลังลงได้

๔.๒ มีการประสานงาน เชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลภายใต้ผลประโยชน์ร่วมกันตลอดทั้งซัพพลายเชน

๔.๓ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs สามารถยกระดับกระบวนการผลิต (Process) และผลิตภัณฑ์ (Product) ได้ตลอดทั้งซัพพลายเชน

๔.๔ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม SMEs ได้อย่างเป็นรูปธรรม

๕. คุณสมบัติที่ปรึกษาโครงการ

๕.๑ มีผู้จัดการโครงการที่สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาโทในสาขาโลจิสติกส์ หรือการจัดการซัพพลายเชน หรือวิศวกรรมศาสตร์ หรือบริหารธุรกิจ การตลาด หรือที่เกี่ยวข้อง ที่มีความรู้และมีประสบการณ์ด้านการให้คำปรึกษาและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี

๕.๒ มีผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำในสถานประกอบการที่สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาตรี ในสาขาโลจิสติกส์ หรือการจัดการซัพพลายเชน หรือ วิศวกรรมศาสตร์ การจัดการวิศวกรรม หรือ วิทยาศาสตร์ หรือ บริหารธุรกิจ หรือการตลาด หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาหรือฝึกอบรมด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนไม่น้อยกว่า ๘ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน

๕.๓ มีผู้ช่วยที่ปรึกษาที่สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาตรี ในสาขาโลจิสติกส์ หรือการจัดการซัพพลายเชน หรือ วิศวกรรมศาสตร์ การจัดการวิศวกรรม หรือ วิทยาศาสตร์ หรือ บริหารธุรกิจ หรือการตลาด หรืออื่นๆที่เกี่ยวข้อง และมีประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาหรือฝึกอบรมด้านโลจิสติกส์และซัพพลายเชนไม่น้อยกว่า ๕ ปี จำนวนไม่น้อยกว่า ๔ คน

๕.๔ มีการจดทะเบียนที่ปรึกษาไทยไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษากระทรวงการคลัง

๕.๕ มีผู้ประสานงานโครงการที่สำเร็จการศึกษาอย่างน้อยในระดับปริญญาตรี ในสาขาวิศวกรรมศาสตร์ หรือ บริหารธุรกิจ หรือที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประสานงานและการติดตามประเมินผลโครงการของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้การดำเนินโครงการมีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ โดยมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า ๕ ปี

๕.๖ ปฏิบัติตามเงื่อนไขและข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) ดังนี้

๕.๖.๑ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญา (ผู้เสนอราคา) ต้องไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่ายหรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

๕.๖.๒ บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement : e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

๕.๖.๓ คู่สัญญาต้องรับและจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การจ่ายเงินแต่ละครั้งซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาทคู่สัญญาอาจจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

๖. กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน

ภายใน ๒๔๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๗. วิธีการจ้าง

จัดจ้างที่ปรึกษาโดยวิธีตกลง

๘. งบประมาณการดำเนินโครงการ

จำนวน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านบาทถ้วน) โดยผลผลิตที่ ๒ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อุตสาหกรรมพื้นฐาน และโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบการ งบรายจ่ายอื่น รายการค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนให้เกิดปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของโซ่ อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๙. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักโลจิสติกส์ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๖๑๘ โทรสาร ๐-๒๖๔๔-๔๓๕๕

๑๐. เงื่อนไขการส่งมอบงาน

๑๐.๑ รายงานเบื้องต้น (Inception report) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมกรอบและแนวคิดในการดำเนิน โครงการ จำนวน ๘ ชุด กำหนดส่งภายใน ๓๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๐.๒ รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๑ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมผลการดำเนินงานตามขอบเขต การดำเนินงานโครงการข้อ ๓.๑ โดยจัดทำเป็นรายงาน จำนวน ๘ ชุด กำหนดส่งภายใน ๙๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๐.๓ รายงานความก้าวหน้าฉบับที่ ๒ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมผลการดำเนินงานตามขอบเขต การดำเนินงานโครงการข้อ ๓.๒ และ ๓.๓ โดยจัดทำเป็นรายงาน จำนวน ๘ ชุด กำหนดส่งภายใน ๑๘๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๐.๔ รายงานฉบับสมบูรณ์ และบทสรุปผู้บริหารซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมผลการดำเนินงานตามขอบเขต การดำเนินงานโครงการทั้งหมด โดยจัดทำเป็นรายงาน จำนวน ๑๐ ชุด และแผ่นซีดี จำนวน ๑๐ ชุด กำหนดส่ง ภายใน ๒๔๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง

๑๑. การจ่ายเงินค่าจ้าง

ค่าจ้างทั้งหมด กำหนดจ่ายเงินค่าจ้างแบ่งออกเป็น ๔ งวด ดังนี้

งวดที่ ๑ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๓๐ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงานเบื้องต้น

งวดที่ ๒ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๔๐ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงาน ความก้าวหน้าฉบับที่ ๑

งวดที่ ๓ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ร้อยละ ๒๐ ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้ว่าจ้างได้รับรายงาน ความก้าวหน้าฉบับที่ ๒

งวดที่ ๔ กำหนดการจ่ายเงินค่าจ้าง ส่วนที่เหลือทั้งหมดเมื่อโครงการสิ้นสุดลงและผู้ว่าจ้างได้รับรายงาน ฉบับสมบูรณ์ และบทสรุปสำหรับผู้บริหาร